

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/739/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782/WPZiB (zmienionej) (zwanej dalej „decyzją Rady”) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (zmienionego) lub rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 944/2012 z dnia 15 października 2012 r. lub rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1117/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczących wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (zwanymi dalej „rozporządzeniami Rady”) w zakresie, w jakim odnoszą się one do skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 30 listopada 2012 r. (syg. SGS12/013373) stwierdzającej, „że skarżący powinien nadal być umieszczony w wykazie osób i podmiotów ujętych w załącznikach I i II do decyzji Rady 2012/739/WPZiB i w załącznikach II i III do rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 [...]” (zwanej dalej „decyzją”);
- zasądzenie odszkodowania od Unii Europejskiej na rzecz skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

- 1) Po pierwsze, skarżący podnosi, że brak jest podstawy prawnej dla środków ograniczających skierowanych przeciwko niemu lub doszło do oczywistego błędu w ocenie na tej podstawie, że nie ma racjonalnego związku pomiędzy nim a jednostkami, przeciwko którym mają być skierowane środki ograniczające przyjęte przez Unię, mianowicie osobami, które są odpowiedzialne za gwałtowne represje wobec ludności cywilnej w Syrii.
- 2) Po drugie, skarżący twierdzi, że brak jest podstawy prawnej dla art. 24 decyzji Rady 2012/739/WPZiB mającego na celu uniemożliwienie mu wjazdu na terytoria państw członkowskich lub przejazdu przez nie na podstawie przysługujących skarżącemu praw jako obywatelowi Unii na mocy art. 20 ust. 2 lit. a) i art. 21 TFUE oraz dyrektywy 2004/38/WE.
- 3) Po trzecie, skarżący uważa, że decyzja Rady i rozporządzenia Rady naruszają przysługujące skarżącemu prawa podstawowe chronione Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej lub europejską konwencją praw człowieka, w tym prawo skarżącego do godności ludzkiej, prawo do dobrej administracji, prawo do skutecznej skargi i rzetelnego procesu sądowego, prawo do domniemania niewinności i

prawo do obrony, prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się, swobodę działalności gospodarczej oraz jego prawo własności.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2012 r. — Matrix Energetics International przeciwko OHIM(MATRIX ENERGETICS)

(Sprawa T-573/12)

(2013/C 63/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Matrix Energetics International, Inc. (Lynnwood, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Böhm)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 października 2012 r. w sprawie R 56/2012-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MATRIX ENERGETICS” dla usług z klasy 41 — międzynarodowa rejestracja nr W 995 247

Decyzja eksperta: odmowa uznania ochrony międzynarodowej rejestracji wskazującej Unię Europejską

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2012 r. — Komisja przeciwko Siemens

(Sprawa T-579/12)

(2013/C 63/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Siemens AG (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie zapłaty od Siemens AG na rzecz skarżącej 671 234 EUR wraz z odsetkami w wysokości 5 punktów procentowych powyżej podstawowej stopy procentowej w rozumieniu § 247 BGB od momentu wniesienia skargi;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zgodnie z umową zawartą z pozwaną jest ona uprawniona do żądania odszkodowania z tytułu dodatkowych kosztów wynikłych ze spóźnionego odbioru materiałów oddanych do dyspozycji. Takie odszkodowanie jest należne także zgodnie z prawem niemieckim mającym zastosowanie do tej umowy, mówiąc dokładniej zgodnie z § 304 oraz § 280 i § 286 BGB.
